

Η φιλανθρωπία είναι ένα φυσικό ιδίωμα του

Δεν λέγεται άνθρωπος αν δεν αισθανθείς αυτή την έλξη να προσφέρεις στον πάσχοντα και αναξιοπαθόντα συμπολίτη αυτού του κόσμου, πέρα από θρησκεία και εθνικότητα.

Αυτούς τους καιρούς ιδίως βλέπουμε συγκινητικές εκδηλώσεις προσφοράς, είτε ατομικές είτε συλλογικές.

Μάλιστα επειδή ζούμε σε χριστιανική χώρα, και η εκκλησία μας πρωτοστατεί σε τέτοιες εκδηλώσεις (δεν είναι δυνατόν άλλωστε να μην πρωτοπορεί), τείνουμε να ταυτίσουμε και να εξισώσουμε την εκκλησία με την φιλανθρωπία.

Όμως σκοπός της εκκλησίας μας δεν είναι η ποικιλόμορφη κοινωνική προσφορά, αλλά πρωτίστως εργάζεται να ενώσει, να αρμόσει μυστικά, τους χριστιανούς με το Σωτήρα Χριστό.

Αυτός είναι ο προορισμός της εκκλησίας, γιατί είναι το μυστικό σώμα του Χριστού επί της γης.

Δίχως αυτή τη προοπτική όλα είναι ακατανόητα και περιττά, μέχρι ανιαρά.

Γιατί να προσέλθω στο ναό να προσευχηθώ, όταν μπορώ να το κάνω και καλύτερα

μάλιστα στο σπίτι μου.

Μέσα στη θεία λειτουργία πάω να συναντήσω το Χριστό, καθώς ακούω «Ειρήνη υμίν...», αφού Αυτός είναι η Ειρήνη, καθώς ακούω «Σοφία ορθοί...» αφού αυτός είναι η Σοφία, και στο τέλος καλούμαι με φόβο, πίστη και αγάπη να φάω τη σάρκα Του και να πιω το αίμα Του!

Δίχως το Χριστό γιατί να υπάρχουν μάρτυρες, ποιος δίνει αυτό το πολύτιμο αγαθό, τη ζωή του, και μάλιστα μέσα από φοβερά μαρτύρια, μόνο για μια ιδέα, που μπορεί να λέγεται αγάπη ή φιλανθρωπία;

Οι μοναχοί και οι ασκητές γιατί αρνούνται την κοινωνική προσφορά, όπως τη γνωρίζουμε, και κλείνονται στα μοναστήρια ή τρυπώνουν σαν αγρίμια στα σπήλαια και τις οπές της γης;

Γιατί αγάπησαν αφόρητα ένα πρόσωπο αληθινό, υπαρκτό τον Κύριο της Δόξης, το δημιουργό του σύμπαντος, τον Υιό του Θεού, Τον αφέντη μας Χριστό.

Γι' αυτό λεγόμαστε χριστιανοί, για να γίνουμε συγκληρονόμοι Χριστού.

Γι' αυτό λεγόμαστε χριστιανοί, για να απολαμβάνουμε τη δόξα Του αιωνίως.

Γι' αυτό λεγόμαστε χριστιανοί, για να γίνουμε ό,τι και Αυτός, Υιοί του Θεού και θεοί κατά χάριν.

Δεν αξίζει τον κόπο άραγε, να κατεβάσουμε την «επηρμένη οφρύν», να κλάψουμε για τις αμαρτίες μας, να συντρίψουμε τις πέτρινες καρδιές μας, και να συνταχθούμε μετανοημένοι δίπλα ΤΟΥ;

Πηγές: Γιάννης Χορταριάς-llazaros.blogspot.gr